

Αποκριάτικες
Ήλιοκοταλιές

Ιστορίες
Ιστορίες

Και όχι μόνο....
Και όχι μόνο....

2^ο Δημοτικό Σχολείο Μεσσήνης
Σο Φυλοπολιτικό Σχολείο Ιωεραμύλλης

Υπεύθυνη Προγράμματος

Φωτεινή Παπαδημητροπούλου
Καθηγήτρια Γαλλικής Γλώσσας

Ιούνιος 2023

Η βασίλισσα του Καρναβαλιού

Ήταν Απόκριες... Και μια ανοιξιιάτικη μέρα η Λίνα αποφάσισε να λάβει μέρος στο καρναβάλι που διοργάνωνε το ροζ βασίλειο. Όμως, υπήρχε ένα πρόβλημα... Η Λίνα δεν είχε αποκριάτικη στολή. Αποφάσισε λοιπόν να πάει με τη φίλη της στην αγορά να αγοράσουν ύφασμα για να ράψουν τις αποκριάτικες στολές τους.

Την επόμενη μέρα, τα δυο κορίτσια άρχισαν να ράβουν τις στολές τους. Η στολή της Λίνας ήταν υπέροχη, γεμάτη φαντασία. Η φίλη της Λίνας άρχισε να ζηλεύει. Δεν ήθελε η Λίνα να φοράει καλύτερη στολή από τη δική της. Έτσι λοιπόν, αργά το βράδυ, μπήκε κρυφά στο σπίτι της Λίνας, βρήκε τη στολή και την έσκισε σε χίλια κομμάτια.

Όταν ξύπνησε η Λίνα, έτρεξε όλο χαρά να δοκιμάσει τη στολή της. Μόλις την είδε σκισμένη, στενοχωρήθηκε τόσο πολύ που άρχισε να κλαίει με λυγμούς διότι δεν είχε άλλα χρήματα για να αγοράσει καινούργιο ύφασμα. Τότε αποφάσισε να μην πάει στο καρναβάλι και έφυγε να πάει μια βόλτα για να ηρεμήσει.

Το απόγευμα που γύρισε στο σπίτι, είδε την ντουλάπα της ορθάνοιχτη και μέσα κρεμασμένη μια ολοκαίνουργια στολή!!! Η χαρά της Λίνας ήταν απερίγραπτη.

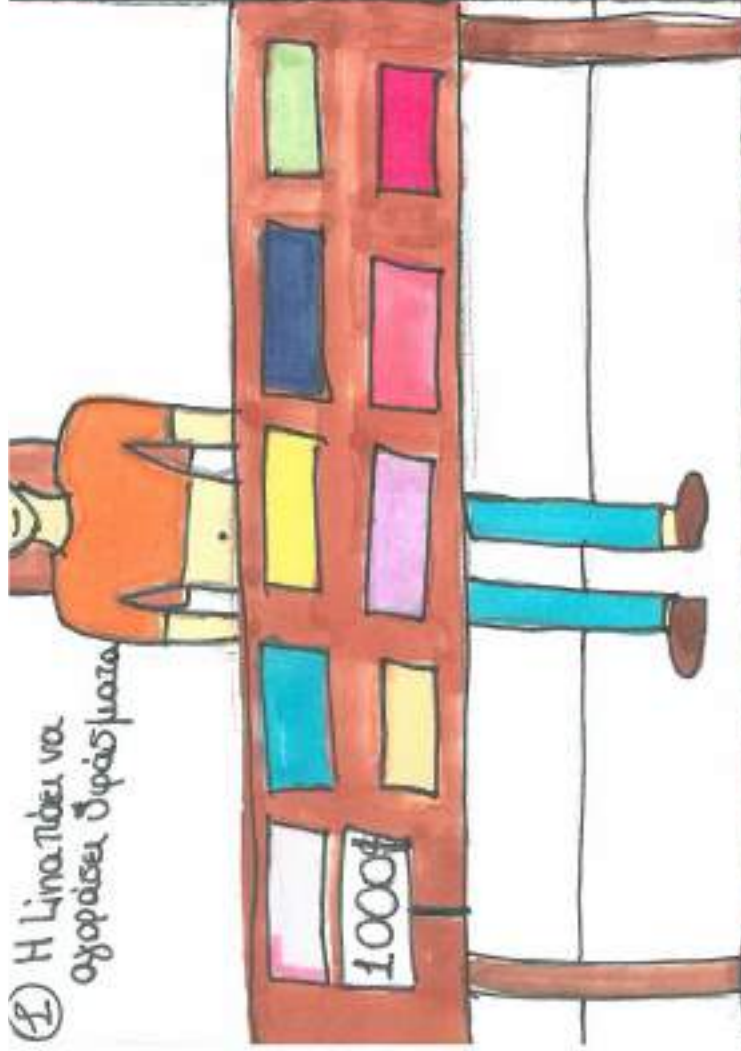
Βλέπετε, οι νεράιδες του ροζ βασιλείου λυπήθηκαν τη Λίνα γιατί δούλευε σκληρά, έβγαζε λίγα χρήματα, ξόδευε μόνο για τα απαραίτητα και γενικά είχε πολύ καλή καρδιά και βοηθούσε όλους όσους είχαν ανάγκη. Έτσι λοιπόν οι νεράιδες της κέντησαν μια πλουμιστή στολή παγωνιού.

Την ημέρα του καρναβαλιού, η Λίνα φόρεσε τη στολή που της είχαν κάνει δώρο οι νεράιδες και πήγε στην παρέλαση του καρναβαλιού. Πήρε μέρος και σε έναν διαγωνισμό για την καλύτερη στολή. Οι θεατές ψήφισαν και η Λίνα στέφθηκε Βασίλισσα του Καρναβαλιού.

Από τότε, η Λίνα κάθε χρόνο διοργανώνει το καρναβάλι και όλες τις δραστηριότητές του και δεν ξαναστεναχωρήθηκε αφού πλέον είχε όλα όσα ήθελε και ακόμη παραπάνω..

Ευγενία Σκλήβα

1) Η Lina πίνει να αγοράσει ύφασμα

2) Η οικιακή σελή.

3

4) Η Lina βασίλισσα του καρναβαλίου

Απόκριες τα Χριστούγεννα

Mια φορά και έναν καιρό, ήταν μια οικογένεια με δύο παιδιά

που ζούσαν σε ένα χωριό. Φέτος, όλος ο κόσμος αποφάσισε να κάνουν το καρναβάλι μαζί με τα Χριστούγεννα. Τις πλατείες και όλα τα μέρη των χώρων αποφάσισαν να τα στολίσουν με Χριστουγεννιάτικα και καρναβαλικά διακοσμητικά.

Τα παιδιά ήταν χαρούμενα που θα γινόταν το καρναβάλι Χριστούγεννα και όλα έψαχναν τι θα φορέσουν. Η οικογένεια άρχισε και αυτή να στολίζει το σπίτι ενώ τα παιδιά, Αμέλια και Ιεροκλής, παίδευαν το μυαλό τους για να βρουν τη στολή που θα φορέσουν.

Η Αμέλια είχε την ιδέα να βάλει ένα κόκκινο φόρεμα με άσπρες ρίγες στο κάτω μέρος και έναν κόκκινο φιόγκο στη μέση. Στα μαλλιά φανταζόταν μια περούκα άσπρη με κόκκινες ανταύγιες που θα έμοιαζε σα να τα έχει πιάσει με ρόλερ μαλλιών.

Ο Ιεροκλής δεν ήθελε να γίνει κάτι το σπουδαίο ή το θαυμάσιο όπως η Αμέλια. Αυτός δεν ήταν σίγουρος τι ήθελε ακριβώς όμως του άρεσε να μεταμφιεστεί σε καρναβαλικό ξωτικό.

Τα παιδιά είπαν τις ιδέες στους γονείς τους και όλοι μαζί ξεχύθηκαν στους δρόμους προς αναζήτηση της τέλειας στολής. Το πρώτο μαγαζί που επισκέφτηκαν είχε πολύ ωραίες στολές και μεγάλη ποικιλία σε αξεσουάρ και παιχνίδια. Πόσο πολύ το αγαπούσαν τα παιδιά αυτό το μαγαζί. Μάλιστα ήταν γεμάτο κόσμο που έκανε τα ψώνια της τελευταίας στιγμής μια και τα Χριστούγεννα όπως και το Καρναβάλι απείχαν μόλις δύο ημέρες.

Ο Ιεροκλής βρήκε τη στολή του ξωτικού που έψαχνε και η Αμέλια ένα ωραίο κόκκινο φόρεμα. Αγόρασε επίσης και κάποια Χριστουγεννιάτικα αξεσουάρ που ταίριαζαν με το φόρεμά της. Περούκες υπήρχαν πολλές αλλά καμία σαν αυτή που ήθελε.

Μόλις έφτασαν στο σπίτι, βοήθησαν όλοι στις γιορτινές προετοιμασίες και έπειτα έπεσαν για ύπνο.

Την ημέρα των Χριστουγέννων και Του Καρναβαλιού, γονείς και παιδιά ετοιμάστηκαν να πάνε στην παρέλαση. Πλήθος κόσμου είχε μαζευτεί στην κεντρική πλατεία για να απολαύσουν το θέαμα. Το βράδυ, μαζεύτηκαν όλοι στο σπίτι για το οικογενειακό γεύμα και μετά από πολύ φαγητό και πολλά γλυκά πήγαν για ύπνο.

Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα...

Ολιβέρτα Τσέλα

Μια φορά και έναν καιρό ήταν η Παιχνιδούπολη όπου μπορούσες να παίξεις οποιοδήποτε παιχνίδι ήθελες, από ποδόσφαιρο μέχρι ηλεκτρονικά. Ξαφνικά, καθώς έπαιζα με τα άλλα παιδιά, εμφανίστηκε μπροστά μας ένας καρνάβαλος και μας είπε πως θα μπορούσαμε να κάνουμε το δικό μας καρναβάλι.

Μετά από πολλή σκέψη και λόγω του ότι δε θέλαμε να φύγουμε από τα παιχνίδια, του αποκριθήκαμε με ένα τεράστιο «Ναι». Αρχίσαμε λοιπόν να ενημερώνουμε τον κόσμο για το καρναβάλι και όλοι άρχισαν να βοηθάνε. Αφού διακοσμήσαμε τα άρματα με διάφορα αντικείμενα που βρήκαμε, θυμηθήκαμε ότι δεν είχαμε πρωταγωνιστή για το καρναβάλι. Ευτυχώς που ήρθε ο καρνάβαλος για να μας βοηθήσει με ένα ακόμη άρμα το οποίο είχε επάνω ανθρώπους που χόρευαν κλακέτες.

Τέλος, ξεκινήσαμε το καρναβάλι και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Περσέας Μαστορίδης

Μια φορά και έναν καιρό, σε ένα μεγάλο δάσος, ζούσε μια οικογένεια τρυποκάρυδων. Ο πατέρας, ο Λούτρο, η μητέρα, η Λούνα και τα παιδιά τους Ντέιζι, Λίζα και Ρόκι.

Ο Ρόκι, που ήταν ο πιο μικρός της οικογένειας, πήγε μια μέρα στον πατέρα του και του είπε ότι ήθελε να μάθει να πετάει. Ο πατέρας του του αποκρίθηκε πως έπρεπε να μεγαλώσει λίγο ακόμη. Αλλά ο Ρόκι δε μπορούσε να περιμένει. Κοιτούσε διαρκώς έξω από το παράθυρο τα αδέρφια του και τα άλλα πουλιά που πετούσαν και ζήλευε. «Δε με νοιάζει τι λέει ο πατέρας μου» σκέφτηκε ο Ρόκι, «Εγώ θα πετάξω». Και ευθύς κατεβαίνει στον κήπο, ανεβαίνει στο τραμπολίνο και αρχίζει να χοροπηδά και να κουνά γρήγορα τα φτερά του για να πετάξει ψηλά. Μάταια προσπαθούσε ξανά και ξανά. Όλες του οι προσπάθειες έπεφταν στο κενό. Τότε θυμήθηκε έναν δάσκαλο που μάθαινε στα μικρά πουλιά να πετάνε και αποφάσισε να τον επισκεφτεί. Ο δάσκαλος, αφού άκουσε προσεκτικά τον Ρόκι, του είπε: «Έλα μαζί μου». Ύστερα από αρκετή ώρα έφτασαν σε μία μεγάλη αλάνα γεμάτη ψηλά εμπόδια. Ξεκίνησαν από τα πιο χαμηλά εμπόδια και σιγά σιγά προχωρούσαν στα ψηλότερα μέχρι που ο Ρόκι κατάφερε να ανοίξει τα φτερά του και να πετάξει. «Γιούπiiii» αναφώνησε ο Ρόκι όλο χαρά. « Τα κατάφερα!» φώναξε δυνατά. Έπειτα, έτρεξε γρήγορα στον πατέρα του και του ανακοίνωσε τα ευχάριστα νέα. Ο πατέρας του, συγκινημένος, τον αγκάλιασε και του έδωσε συγχαρητήρια. «Τελικά, μπαμπά, δεν έχει σημασία η ηλικία. Σημασία έχει να μην τα παρατάς ποτέ». « Μπράβο παιδί μου» απάντησε ο πατέρας και επέστρεψαν μαζί στη φωλιά τους.

Εράλντο Μουσαί

Μια φορά και έναν καιρό... την περίοδο των Αποκρεών, ήταν τρεις φίλες: η Μαριάννα, η Ελεάνα και η Αναστασία.

Μία ημέρα πριν από τις Απόκριες, η Μαριάννα πρότεινε να πάνε σε κάποιο άρμα και όλες συμφώνησαν. Μια και το σπίτι τους ήταν πολύ μακριά, ξύπνησαν νωρίς το πρωί την επόμενη μέρα για να προλάβουν να φτάσουν εγκαίρως στην πλατεία όπου θα συγκεντρώνονταν όλα τα άρματα.

Μόλις έφτασαν εκεί, ανέβηκαν στο άρμα των κλόουν. Αλλά, δεν τους άρεσαν οι στολές που τους έδωσαν και έτσι αποφάσισαν να το σκάσουν και να πάνε σε ένα άλλο άρμα. Έπειτα από αρκετή περιπλάνηση κατέληξαν στο άρμα των μαγισσών όπου τα κορίτσια ευχαριστήθηκαν με τις στολές τους.

Στο άρμα των κλόουν όμως τις έψαχναν απεγνωσμένα επειδή αυτές θα πέταγαν τα γλυκά στον κόσμο. Ντυμένες μάγισσες, ξεκαρδίστηκαν στα γέλια βλέποντας τους αστείους κλόουν να τις ψάχνουν. Ευτυχώς οι κλόουν βρήκαν σύντομα αντικαταστάτες και η παρέλαση κύλησε ομαλά.

Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Άννα Νινιού

Anna Nilsen

Το στοιχειωμένο σπίτι

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα στοιχειωμένο σπίτι στο οποίο δεν κατοικούσε κανένας. Ήταν πολύ τρομακτικό και σκοτεινό.

Απέναντι από αυτό το σπίτι, ζούσε μια επταμελής οικογένεια. Τα πέντε τους παιδιά, η Λούση, η Λίλη, η Μίλη, η Κίλη και η Μόλη, ήθελαν πολύ να δουν τι είχε μέσα το σπίτι αλλά οι γονείς τους δεν τις άφηναν. Γιατί .. υπήρχαν πολλοί μύθοι γύρω από αυτό το σπίτι.

Άλλοι έλεγαν πως εκεί κατοικούν φαντάσματα, άλλοι μάγισσες, άλλοι φίδια, αρουραίοι και ποντίκια. Υπήρχαν και φήμες που έλεγαν πως όποιος μπαίνει σε αυτό το σπίτι, δεν ξαναβγαίνει ζωντανός.

Μια μέρα, ακούστηκε ένα ουρλιαχτό και όλοι τρόμαξαν και βγήκαν έξω να δουν τι συμβαίνει. Κάλεσαν και την Αστυνομία, την Πυροσβεστική μέχρι και οπλισμένους στρατιώτες. Τίποτα δε βρήκε κανείς παρά μόνο σαύρες και ιστούς από αράχνες. Έψαξαν ακόμα και στην αποθήκη και στο πατάρι και στο υπόγειο. Τίποτα... Ούτε ένα ίχνος πατημασιάς. Τότε άρχισαν να ανησυχούν ακόμη περισσότερο. Τα βράδυα δεν έκλειναν μάτι και κοιτούσαν έξω από το παράθυρο μην τύχει και δουν κάποιον ύποπτο να μπαίνει στο σπίτι. Έβαλαν μέχρι και κάμερες, σκυλιά για προστασία, ανιχνευτές κίνησης και ένα σωρό άλλες συσκευές παρακολούθησης τελευταίας τεχνολογίας. Και πάλι τίποτα.. Με τον καιρό το θέμα ξεχάστηκε και οι κάτοικοι συνέχισαν κανονικά τη ζωή τους.

Ευτυχώς, γιατί οι καημένες οι μάγισσες είχαν βαρεθεί να κυκλοφορούν μέσα στο σπίτι τους μεταμφιεσμένες σε σαύρες και αράχνες.

Κωνσταντίνα Σαμπαζιώτη

Коваленко Заина Ювен

Η Αποκριά

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια πριγκίπισσα που την έλεγαν αποκριά. Αυτή η πριγκίπισσα ζούσε σε ένα παλάτι που είχε έναν πολύ ψηλό πύργο και τέσσερις μικρότερους.

Η αποκριά είχε γενέθλια τον Φεβρουάριο. Έτσι λοιπόν, κάθε χρόνο αυτό το μήνα, έκανε μια μεγάλη γιορτή με το όνομα Καρναβάλι. Στο καρναβάλι γινόταν μια παρέλαση με άρματα. Συνήθως, αστεία άρματα με καρνάβαλους. Επίσης στο Καρναβάλι έπαιρναν μέρος όλοι οι σύλλογοι της πόλης και είτε χόρευαν είτε τραγούδαγαν. Γενικότερα έκαναν ευχάριστα πράγματα.

Όπως καταλαβαίνει κανείς, η Αποκριά ήταν πολυσυζητημένη όμως δεν είχε βρει ακόμα τον πρίγκιπά της.

Ο βασιλιάς και βασίλισσα αποφάσισαν να διορθωθεί αυτό το «πρόβλημα» σύντομα. Έτσι λοιπόν, κάλεσαν διάφορους πρίγκιπες από όλο τον κόσμο ανήμερα του καρναβαλιού για να διαγωνιστούν για το χέρι της αποκριάς. Ο τυχερός θα χόρευε μαζί της στο τέλος του Καρναβαλιού. Οι γονείς της Αποκριάς θα της το έλεγαν την επόμενη μέρα. Όμως την επόμενη μέρα δεν την βρήκαν.

Η Πασχαλιά, από πολύ μικρή, ζήλευε την αδερφή της την Αποκριά που ήταν πάντα καλή με όλους σε αντίθεση με εκείνη που το όνομά της ήταν συνώνυμο με την κακία στα λεξικά. Γι'αυτό και εκείνο το βράδυ έκλεψε την Αποκριά για να μην μπορεί να κάνει την ετήσια γιορτή και ούτε να βρει τον πρίγκιπά της.

Οι μέρες περνούσαν και η Αποκριά εξακολουθούσε να είναι άφαντη. Έφτασαν και οι πρίγκιπες που ανυπομονούσαν να γνωρίσουν την Αποκριά και ανησυχούσαν που αυτή ήταν άφαντη. Άλλωστε, είχαν κάνει πολύ μεγάλο ταξίδι για να την συναντήσουν και τώρα αυτό ήταν αδύνατο. Όλοι ήταν πολύ στεναχωρημένοι στο παλάτι. Ο βασιλιάς και η βασίλισσα δεν ήξεραν τι να κάνουν.

Ξαφνικά, ένας πρίγκιπας παρατήρησε μια κοπέλα στον ψηλότερο πύργο του παλατιού. Ο πρίγκιπας ενημέρωσε αμέσως τους φρουρούς καθώς οι γονείς της Αποκριάς ήταν στην αίθουσα του θρόνου.

Η πριγκίπισσα ήταν πολύ ενθουσιασμένη με την παρατηρητικότητα και την αποφασιστικότητα του πρίγκιπα και αποφάσισε ότι αυτός θα ήταν ο τυχερός που θα την έπαιρνε. Όσο για την άλλη την πριγκίπισσα, την Πασχαλιά, την κλείδωσαν σε ένα μπουντρούμι στο υπόγειο και δεν ξαναενόχλησε ποτέ κανέναν. Και ζήσανε αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Παναγιώτα Σκορδαλή

Таня Кривошапкин

Κάποτε, πολύ μακριά, σ'έναν κόσμο πολύ διαφορετικό από τη Γη υπήρχε ένα μαγικό χωριό.

Σ'αυτό το χωριό ζούσαν μικρές νεράιδες. Υπήρχαν τέσσερα είδη νεραϊδών : του Πάσχα, της Πρωτοχρονιάς, των Χριστουγέννων και η πιο σημαντική απ'όλες, των Αποκριών.

Το χωριό ήταν χωρισμένο σε 4 μέρη όσες ήταν και οι νεραϊδες.

Όλες οι νεραϊδες αγαπούσαν και τις 4 γιορτές το ίδιο. Οι νεραϊδες των Αποκριών όμως αγαπούσαν τις Απόκριες τόσο πολύ που δεν περιγράφεται.

Έτσι αποφάσισαν να τις γιορτάζουν μία φορά το μήνα. Αλλά αυτό δεν άρεσε στις άλλες νεραϊδες. Οι νεραϊδες αυτές αγαπούσαν η μία την άλλη και έτσι τους άφησαν να γιορτάσουν τις Απόκριες μια φορά το μήνα για τους επόμενους 5 μήνες.

Όταν πέρασαν οι μήνες αυτοί, τους ζήτησαν ευγενικά να γιορτάσουν κανονικά τις Απόκριες. Αυτές συμφώνησαν μια και κατάλαβαν ότι αυτό που έκαναν ήταν άδικο και εγωιστικό. Έτσι από εδώ και πέρα όλοι γιόρταζαν όλες τις γιορτές στην ώρα τους και μια φορά το χρόνο όλοι μαζί ευτυχισμένοι.

Κι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Πηνελόπη Πετρουλάκη

Τηνελόνη Πετρούλακη

Μια φορά και έναν καιρό ζούσαν σ' ένα μικρό και όμορφο χωριό τρεις αγαπημένες αδερφές. Η Αποκριά, η Χριστένια και η Πασχαλιά.

Η Αποκριά ήταν η μεγαλύτερη και η πιο χαριτωμένη. Ενδιαφερόταν για όλους και φρόντιζε πάντα τις αδερφές της. Για τον εαυτό της δεν έκανε τίποτα, ούτε καν γιορτή όμως οι αδερφές της, που την λάτρευαν, είχαν διαφορετικά σχέδια γι' αυτήν. Ήθελαν να της κάνουν μια γιορτή έκπληξη... μια Αποκριά αξέχαστη!

Έτσι, κρυφά απ' αυτήν ετοίμασαν πολύχρωμες στολές, εντυπωσιακές μάσκες, σερπαντίνες, χαρτοπόλεμο και πληθώρα γλυκών. Την ημέρα της γιορτής της, όλο το χωριό μασκαρεύτηκε και ξεχύθηκε στους δρόμους για να γιορτάσουν την αγαπημένη τους Αποκριά.

Ανήμερα της γιορτής, οι αδερφές της την κάλεσαν στην πλατεία του χωριού όπου την περίμεναν όλοι με χαρούμενη διάθεση και γιορτινές εκδηλώσεις. Η έκπληξή της ήταν μεγάλη και η χαρά της απερίγραπτη. Χορός, τραγούδια και παιχνίδια κρυμμένου θησαυρού καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας. Η Αποκριά ήταν πιο χαρούμενη από ποτέ στη ζωή της και γελαστή όλη τη μέρα!!!

Λυδία Τασιάνη

Λυδία Ζασιάνη

Το μαγικό κορίτσι

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το λέγανε Ariana. Αυτό το κοριτσάκι είχε υπερδυνάμεις. Όταν ξεκίνησαν τα σχολεία κατάλαβε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Όταν πήγαινε στο κυλικείο είδε ένα τέρας και έτρεξε αμέσως γιατί κατάλαβε ότι είχε έρθει γι' αυτήν. Τρομαγμένη έφτασε σπίτι. Αμέσως έψαξε στη βιβλιοθήκη του προ προ προ προπάππου της για αυτό το τέρας. Μετά από λίγη ώρα το βρήκε. Το όνομά του ήταν Χάιντ και αμέσως κατάλαβε ότι το είχαν στείλει οι κακές νεράιδες για να της κλέψουν τη μαγεία.

Η Ariana έπρεπε να βρει κάποιους να τη βοηθήσουν. Τότε ήρθε ένα μαγικό σκυλί και της είπε ότι πρέπει να βρει τον Naruto για να την βοηθήσει να σκοτώσει το Χάιντ και τις κακές νεράιδες, ονόματι Blackprint.

Τότε η Ariana έφυγε βιαστικά για να βρει τον Naruto.

Σταυριέλεια Νινιού

Το Καρναβάλι

Μια φορά και έναν καιρό, ήταν ένας ξυλουργός που είχε ένα γουρούνι. Μια μέρα, πήγε για δουλειά και άφησε το γουρούνι στο σπίτι, όπως άλλωστε έκανε κάθε φορά που πήγαινε για δουλειά. Όταν γύρισε όμως, δεν το βρήκε εκεί και άρχισε να το ψάχνει. Τότε είδε ένα μήνυμα που έγραφε: « Ανακάλυψε μια γιορτή και θα σου δώσουμε πίσω το γουρούνι σου». Τι να κάνει ο ξυλουργός, άρχισε να σκέφτεται. Σκεφτόταν, σκεφτόταν μα, τίποτα. Απογοητευμένος, αποφάσισε να πάει μια βόλτα. Και ξαφνικά, τού'ρθε μια ιδέα. Ντύθηκε περίεργα και έκλεισε βιαστικά την πόρτα του σπιτιού του. Στο δρόμο, οι περαστικοί τον κοιτούσαν παράξενα και αναρωτιόντουσαν αν ήταν καλά. Αυτός τους απαντούσε ότι έσφυζε από υγεία και τους προσκαλούσε να επιλέξουν και αυτοί μια ξεχωριστή αμφίεση. Κάποιοι, οι πιο τολμηροί, αποδέχτηκαν την πρόσκλησή του και μέσα σε λίγη ώρα μια ομάδα χωριανών, ντυμένοι με παράξενα ρούχα, άρχισαν να χοροπηδούν, να κάνουν αστεία μεταξύ τους και να διασκεδάζουν. Τόσο πολύ τους άρεσε αυτή η γιορτή που αποφάσισαν να της δώσουν όνομα. Την ονόμασαν Καρναβάλι. Σκέφτηκαν μάλιστα να φτιάξουν και μέσα μεταφοράς, τα άρματα, για να μπορούν να επισκέπτονται και τα πιο μακρινά χωριά.

Έτσι λοιπόν γεννήθηκε το σημερινό Καρναβάλι!

Όσο για τον ξυλουργό, μόλις επέστρεψε στο σπίτι του, είδε το γουρούνι του να τον περιμένει στην εξώπορτα του σπιτιού του και η χαρά του ήταν απερίγραπτη.

Τάκης Λεμπέσης

Ένα παράξενο αποκριάτικο πάρτυ

Από εχθές το πρωί, η μέρα μου ξεκίνησε παράξενα και μέχρι και τώρα ακόμη υπάρχουν αμέτρητα αναπάντητα ερωτήματα στο μυαλό μου. Ας πιάσουμε όμως τα πράγματα από την αρχή δηλαδή από χθες το πρωί, περίπου στις δέκα.

Ήταν ένα ήσυχο πρωινό Σαββάτου, έτρωγα αμέριμνη το κολατσιό μου και έβλεπα τηλεόραση. Ξαφνικά, εισβάλλει έντρομη μέσα στο δωμάτιο η μητέρα μου κρατώντας στα χέρια της μια κάρτα.

«Μαρίνα» μου φώναξε, «υπήρχε μια πρόσκληση για ένα αποκριάτικο πάρτυ μέσα στην τσάντα σου και το πάρτυ είναι σήμερα». «Τι παράξενο» σκέφτηκα εγώ, «κάποιος έβαλε μια πρόσκληση στην τσάντα μου». Το ότι η μητέρα μου είχε ψαχουλέψει την τσάντα μου δεν είναι διόλου παράξενο, το κάνει συχνά.

Πήρα από το χέρι της μητέρας μου την πρόσκληση και είδα ότι ο συμμαθητής μου, ο Χάρης, με καλούσε σε πάρτυ μασκέ με θέμα την εποχή των δεινοσαύρων.

Αποφάσισα λοιπόν να ντυθώ ... κορίτσι των σπηλαίων. Η μητέρα μου με βοήθησε πολύ και σε ελάχιστο χρόνο είχα μεταμφιεστεί σε μια πανέμορφη πρωτόγονη. Ανυπομονούσα να πάω σε αυτό το πρωτότυπο, αρχαίο πάρτυ.

Και έφτασε επιτέλους εκείνη η ώρα. Πραγματικά το σπίτι ήταν έτσι στολισμένο που θύμιζε την εποχή των δεινοσαύρων. Σπηλιές και τυραννόσαυροι, βροντόσαυροι και κομφετί κοσμούσαν κάθε γωνιά του σπιτιού. Τι κέφι, τι χορός, τι φαγητό... όλα ήταν υπέροχα. Όμως, η έκπληξη που μας περίμενε ξεπερνά κάθε φαντασία.

Ο Χάρης μας φώναξε στο δωμάτιό του και αφού πήρε από το στόμα του σκύλου του ένα κόκκαλο μας ζήτησε να το αγγίξουμε και να πούμε όλοι μαζί τη φράση «Ούγκα-Μπούγκα-Ντούγκα». Σα μαγεμένοι ακολουθήσαμε τις οδηγίες του και αυτόματα μεταφερθήκαμε στην εποχή των δεινοσαύρων. Ναι, καλά διαβάσατε. Στην εποχή των δεινοσαύρων! Και μαντέψτε! Ποιον αντικρύσαμε μπροστά μας; Μα φυσικά, τον τυραννόσαυρο Ρεξ οπότε, τρεχάτε ποδαράκια μου!!!

Αφού καταφέραμε να ξεφύγουμε από τα κοφτερά του δόντια, κρυφτήκαμε σε μια σπηλιά. Μονομιάς, όλοι κοιτάξαμε με απορία και θυμό τον Χάρη.

«Θα σας εξηγήσω αμέσως» είπε ο Χάρης και όλοι κάναμε ησυχία για να ακούσουμε αυτά που είχε να μας πει..

Θάρτυ

time!!!

Μαρίνα Σιαζούνη

**Η πόρτα για την επιστροφή μας ήταν η καλή μας πράξη, το κλειδί για την πόρτα «Αποκριάτικο Πάρτυ». Τέτοιες εμπειρίες δε συμβαίνουν κάθε μέρα, ίσως και ποτέ. Ή μήπως συμβαίνουν;
ΟΥΓΚΑ-ΜΠΟΥΓΚΑ-ΝΤΟΥΓΚΑ!!!**

Μαρίνα Σιατούνη